21/06/2021

Η ιστορία που γίνεται θρύλος και ο θρύλος που γίνεται λιτανεία

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Κυριακή της Πεντηκοστής στο Φρούριο του Διδυμοτείχου· η ιστορία γίνεται θρύλος και ο θρύλος μία ατέρμονη λιτανεία εικόνων και ανθρώπων. Με κλαριά καρυδιάς, όπως απαιτεί η παράδοση, οι πιστοί οδηγούν ευλαβικά τα βήματά τους εκεί για να «περάσουν» κάτω από τις θαυματουργές εικόνες του Χριστού και της Παναγίας της Καστροπολίτισσας και να τις προσκυνήσουν, εμπιστευόμενοι στο Χριστό και την Παναγία την πορεία της προσωπικής τους ζωής αλλά και του τόπου τους. Και όλα αυτά με φόντο τις πεδιάδες της Ανατολικής Θράκης και την κοιλάδα του Ερυθροποτάμου.

Ακολουθώντας την ατέρμονη αυτή λιτανεία ανθρώπων και εικόνων γιορτάσθηκε και φέτος η θαυματουργική διάσωση του Κάστρου, την Κυριακή της Πεντηκοστής του 1205, όταν οι Λατίνοι για αρκετές εβδομάδες πολιορκούσαν το Διδυμότειχο, όπου μετά την άλωση της Πόλης από τους Σταυροφόρους το 1204, είχε καταφύγει ο Πατριάρχης Ιωάννης Καματηρός (+1206 Διδυμότειχο) και η αριστοκρατία της βυζαντινής πρωτεύουσας.

Και ενώ όλα προεμήνυαν την πτώση του Κάστρου ο πιστός λαός με την ύστατη ελπίδα του στο Θεό λιτάνευσε στα τείχη τις θαυματουργές εικόνες της ακμάζουσας τότε Μονής του Σωτήρος Παντοκράτορος. Και ω του θαύματος! Εν μέσω καλοκαιρίας ξέσπασε πρωτοφανής νεροποντή με αποτέλεσμα να πλημμυρίσει ο Ερυθροπόταμος και να παρασύρει τις πολεμικές μηχανές, το ιππικό και το μεγαλύτερο μέρος του στρατεύματος των πολιορκητών.

Η ανάμνηση του θαύματος αυτού μέσα στο διάβα των αιώνων παραμένει ζωντανή για να μας υπενθυμίζει ότι μέσα στη δυσκολία υπάρχει η μοναδική ελπίδα σωτηρίας, που είναι ο Θεός. Υπάρχει η παρηγοριά που λέγεται Παράκλητος. Υπάρχει η διέξοδος στο αδιέξοδο, που λέγεται πίστη.

Με περισσή ευλάβεια οι σύγχρονοι ακρίτες γιόρτασαν στο Κάστρο του Διδυμοτείχου και φέτος την ανάμνηση του θαύματος της Πεντηκοστής. Συγκεκριμένα στον μεταβυζαντινό Ναό του Σωτήρος Χριστού το εσπέρας της παραμονής εψάλη ο Πανηγυρικός Εσπερινός και το πρωί της Πεντηκοστής μετά τον Όρθρο τελέσθηκε η Θεία Λειτουργία και ο Εσπερινός της Γονυκλισίας.

Ο Σεβασμιώτατος με αφορμή τον Κυριακό λόγο «ἐάν τίς διψᾶ, ἐρχέσθω πρός με καί πινέτω» (Ιω.7.37), μεταξύ άλλων, τόνισε «Όσοι διψούμε ας προστρέξουμε στον Χριστό για να αντλήσουμε από το πνευματικό ύδωρ που προσφέρει. Και διψούμε όλοι, αδελφοί μου, έστω και αν δεν το έχουμε συνειδητοποιήσει όσο χρειάζεται. Διψούμε για την ελευθερία σε ένα κόσμο που είναι κατ’ όνομα ελεύθερος, αλλά στην πραγματικότητα μας δεσμεύει με ποικίλα δεσμά. Διψούμε για δικαιοσύνη ζώντας σε μια κοινωνία που ισχυρίζεται ότι εφαρμόζει το δίκαιο, όμως εμείς αισθανόμαστε συχνά την αδικία να μας περικυκλώνει. Διψούμε για την ισότητα, γιατί νιώθουμε πως, παρά τις μεγαλόστομες υποσχέσεις και εξαγγελίες, η ισότητα αποτελεί περισσότερο ευχή παρά πραγματικότητα. Διψούμε για την αλληλεγγύη, αλλά οι περισσότεροι ενδιαφερόμαστε μόνο για το προσωπικό μας συμφέρον. Διψούμε για την αγάπη, αλλά αυτό που προσφέρουμε και δεχόμαστε είναι συχνά μία αγάπη συμβατική και επιφανειακή και όχι ουσιαστική και αληθινή. Διψούμε για την χαρά και την ευτυχία, γιατί η χαρά και η ευτυχία που ζούμε εξατμίζεται πολύ εύκολα. Διψούμε για την ψυχική γαλήνη και την ηρεμία, γιατί αισθανόμαστε

ταλαιπωρημένοι από τις δυσκολίες και τα προβλήματα της ζωής. Διψούμε για την αλήθεια, γιατί φοβόμαστε ότι μας περικυκλώνει το ψέμα. Διψούμε για την ασφάλεια, γιατί οι συνθήκες ζωής στον σύγχρονο κόσμο μας κάνουν πολλές φορές να αισθανόμαστε ανασφαλείς.

»Ποιος μπορεί να αρνηθεί ότι ο άνθρωπος του εικοστού πρώτου αιώνα δεν διψά είτε για όλα αυτά είτε για κάποιο από αυτά, έστω και αν δεν θέλει να το παραδεχθεί; Ποιος μπορεί να μας απαντήσει ποιος άλλος σε αυτό τον κόσμο μπορεί να μας προσφέρει όλα αυτά που μας προσφέρει ο Χριστός για να ξεδιψάσει την δίψα μας; Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι ο Χριστός μπορεί να μας τα προσφέρει όλα αυτά, γιατί Εκείνος είναι η Αλήθεια, είναι η Ειρήνη του κόσμου και των ανθρώπων. Είναι ο Δίκαιος και ο «δικαιοσύνας ἀγαπῶν», είναι Αυτός που μας προσφέρει την χαρά την οποία «οὐδείς αἴρει ἀφ' ἡμῶν». Είναι Εκείνος ο οποίος καλεί πάντοτε «τούς κοπιώντας καί τους πεφορτισμένους» κοντά Του και υπόσχεται ότι θα τους χαρίσει την ανάπαυση. Είναι Εκείνος που ανέλαβε στους ώμους Του το βαρύ φορτίο των αμαρτιών και των αδυναμιών μας και μας απάλλαξε από αυτό με τη σταυρική Του θυσία. Είναι Εκείνος που προσφέρει το Πνεύμα Του σε όσους Τον πιστεύουν για να τους κατευθύνει «πρός πᾶσαν τήν ἀλήθειαν» και να αρδεύσει την ψυχή τους με τα ακένωτα νάματα της Χάριτός Του».

Μετά τον Εσπερινό της Γονυκλισίας σχηματίσθηκε λιτανευτική πομπή με τις εικόνες του Χριστού και της Παναγίας της Καστροπολίτισσας από το Ιερό Ναό του Σωτήρος Χριστού προς τον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Αθανασίου, που και αυτός βρίσκεται στο Κάστρο, δίπλα στα τείχη.

Την επομένη, Δευτέρα του Αγίου Πνεύματος, 21η του μηνός Ιουνίου ε.έ., το πλήθος των πιστών συνήχθη στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίου Αθανασίου, όπου ο οικείος Επίσκοπος προέστη της Ευχαριστιακής Συνάξεως, και ακολούθησε η λιτάνευση των εικόνων και η επαναφορά τους στο Ναό του Σωτήρος Χριστού.

Στις λατρευτικές εκδηλώσεις προσήλθαν οι Βουλευτές Έβρου Αναστάσιος Δημοσχάκης, Χρήστος Δερμεντζόπουλος και Σταύρος Κελέτσης, ο Δήμαρχος Διδυμοτείχου Ρωμύλος Χατζηγιάννογλου, ο Διοικητής της XVI Μεραρχίας Υποστράτηγος Αναστάσιος Αλεξιάδης και εκπρόσωποι φορέων και συλλόγων.